

S A N I G N A Z I O R I

1886-GARREN URTEKO ERROMERIYAN.

¡O! gure aita San Ignazio,
 ¡O! zer soldadu aundiya,
 ¡O! koitaduben salbatzallea
 ¡O! santu miragarriya;
 ¡O! koleraren itzal ederra,
 ¡O! arbol maitagarriya,
 ¡O! zer garbiro zenuben gorde
 Onrazko Euskal-erriya.

Egun batean esan nizuben
 «Azpeitiaren izarra»,
 ¿Ote nenguan burutik ongi?
 ¿Edo zér nuben bestela?
 ¿Ez alnekiyen izarrak baño
 Gorago igo ziñala?
 ¿Ez ote dakit Jaungoikoaren
 Omen goyena zerala?

¡Arren! ta ¡arren! barka dirazu
 Utseñ ura mesedez,
 Zerengatikan ez ninduben ni
 Zerubak jantzi doayez!
 Eta bestetik ezereza naiz
 Itzak neurritzen indarrez,
 Bañan dizutan amoriyuak
 Beterik nauka balorez.

Esaten dute etsai batzuben
 San Ignazio illtzala,
 Jaunak gizonen fede gaiztoak
 ¡Arren! onera ditzala;
 ¿Ildako batek nolatan jarri
 Bere lurrean itzala,
 Gure patroyak kolerarekiñ
 Egiñ ziguben bezala?

¿Ez algenduben, ta ez aldegu
 Ikusten bizi, bizirik,
 Jende talderi izugarriyak
 Izarraitzera bildurik?
 Ez da, ez, jayo Luzifertarrik
 ¿Jayoko alda besterik
 Ignaziori bizi santuba
 Galduaziko diyonik?

Naiz European ta naiz Afriketan
 Orobat berriz Asian,
 Ikusten daude ill eziñikan
 Balore aundiyanian:
 Len bezela gaur arkitutzenda
 Bizirik mundu guztian,
 Zenbait anima zeruratubaz
 Lanikan gogorrenian.

Eragozpenak purrukatubaz
 Badator beti aurrera,
 Esanaz guri, naiz Ignazio
 Anziñakoa berbera;
 Nator euskaldun errietatik
 Biralitzera kolera,
 Esan ta egiñ jorra zabaldu
 Osasunaren bandera!

Zer gozoa dan ume gañsoaz
 Santu bat kupituztea!
 ¿Zér atsegiña illtzen ez dana
 Loyolan idukitzea!
 ¿Zér milagro da guk Ignazio
 Benetan adoratzea,
 Eta aldegun modubarekiñ
 Koroiyez apaiñdutzea?

Beñ batez entzun izandu niyon
 Abade gazte bateri,
 Euskal umantak zeñ ta nor diran
 Chit ondo dakiyenari:
Euskaldunikan euskaldunena
 Esaten Ignaziori;
 Etzuben esan gezurrik baña
 Ez eta ere geiegi.

¡Bai! egiya da Aitor aundiyak
 Baditubela umantak,
 Nola itsasoz ala legorrez
 Mendiyak beziñ galantak;
 Bañan guziyak estaltzenditu
 Ignazioren kopetak,
 Nola munduba tapa lezaken
 Egunen batez kometak.

Erroman Leon amairu garren
 Daukagun Aita Santuba,
 San Ignazio bedeiñkatutzen
 Ari da ziñez poztuba;
 Ondo merezi dubena da ta
 Portatutzen da justuba,
 Naiz jarri arren etsai gaiztoa
 Ernegatzen ta sutuba.

Eta guk berriz Aita aundi au
 ¿Nola gentzake pagatu
 Dizkigulako nola etsayak
 Ala kolera garaitu?
 Eskerrak eman, ondo lagundu
 Eta gañera kantatu
 Naidegula ¡bai! bere fedean
 Geren bizitza jarraitu.